

عنوان مقاله:

میزان استفاده از روش های تدریس خلاق و بررسی ویژگی های خلاقانه مدرسان دانشگاه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی کار آفرینی، خلاقیت و سازمان های آینده (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

شقایق نیک نشان - کارشناس ارشد برنامه ریزی آموزشی

احمد رضا نصر - دانشیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی میزان کار بست اصول تدریس خاص دانشجویان استعداد درخشان و ویژگیهای مدرسان این دانشجویان در دانشگاه اصفهان می باشد. روش تحقیق علمی- مقایسه ای و کمی- کیفی است. در بخش کمی از پرسشنامه محقق ساخته و در بخش کیفی از مصاحبه نیمه سازمان یافته برای گردآوری داده ها استفاده شده است. جامعه آماری دانشجویان استعداد درخشان برابر با 102 نفر می باشد که 70 نفر آنها برای پژوهش انتخاب و پرسش نامه در اختیار آنها قرار گرفت. برای مقایسه دانشجویان استعداد درخشان با دانشجویان عادی، 70 نفر نیز از بین دانشجویان عادی دانشگاه اصفهان انتخاب گردیدند. برای انتخاب نمونه مصاحبه شوندگان، از روش نمونه گیری هدفمند از نوع موارد مطلوب استفاده شد. یافته های تحقیق در بخش کمی حاکی از آن است که دانشجویان استعداد درخشان و دانشجویان عادی از وضعیت آموزشی ناراضی بوده اند. نتایج پژوهش در بخش کیفی نشان می دهد متخصصان در خصوص روش های تدریس بر چهار مقوله تدریس بر اساس مفاهیم کلیدی، کاربرد روش تدریس فعال، روش های تدریس خلاق و مشارکتی تاکید کرده اند. متخصصان در خصوص ویژگی اساتید، بر پنج مقوله ی داشتن انتظارات سطح بالا از دانشجویان، هماهنگ بودن دانش اساتید با دانش روز، دارا بودن تفکر انتقادی، خلاق بودن و آشنا بودن اساتید با شخصیت منحصر به فرد فراگیران تاکید نموده اند.

کلمات کلیدی:

دانشجویان استعداد درخشان، روش تدریس، ویژگیهای اساتید، خلاقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/52210>

